

Materi v spomin.

Iskal sem v belih dneh te, v mesečnih nočeh
 in v kelihih cvetic iskal sem te, o mati,
 na rosah, ki jih pije jutra zor,
 in v ptičjem zboru, ki mu poje hvalo;
 iskal sem v blesku te oči,
 ki slast užiga jih in sreča,
 v prirode tajnah, v morja globočinah,
 v neba višinah, v vetra šepetanju;
 iskal sem v črnih te nočeh
 in v joku vetra in v divjanju
 razpenjenih morja valov;
 iskal te v solzi žalosti, trpljenja,
 po temnih lesih, po planjavah,
 po divjih te iskal puščavah;
 v oblačnih dneh, brezzvezdnatih nočeh,
 kjer bolnim srcem bilo ni uteh —
 iskal sem te, ker si povsod —
 a našel ne. — — —

*In glej, pogledal v svoje sem srce —
tam našel sem te, mati, ljuba mati,
tam sveti večno tvoje se ime,
o mati! —*

Andrej Rapè.

Nevenki v spomin.

(* 16. I. 1925, † 11. XII. 1927.)

*Kam, Nevenka, se tvoja je izlila poť,
zakaj si, zlato dete, šlo odtod?
Povsod te išče staršev hrepenenje,
kjer tvoje se smehljalo je življenje.*

*Nagnila glavico si kodrolaso
koť v prvi slani nežni cvet,
zaprla očke si zvedave,
koť razočarana že v zori leť.*

*Med svečami koť tihí sen
obrazek tvoj se je belil,
odnesli so te s cvetjem,
a domek tvoj prerani
je snežec prvo noč zakril.*

*In vedno iščejo te majčice oči,
kjer te vodila je stezica bela,
kjer si koť ptičica žgolela,*

*a končno trudna misel obstoji
ob gredi, kjer že leto dni
ti vedno sveži cvet drhti.*

Nevenka:

*»Zakaj se mamica solzi,
zakaj po meni očka toži,
saj tu je boljše kakor tam,
kjer trn preži ob vsaki roži.*

*Molčimo v grobu večni molk —
a v njem je božji mir,
ta mir je blažen, ker je večni —
in v njem je stalne sreče vir ...*

*Naj vama bo na mene misel le vesela,
ko drug za drugim bosta onemela,
z odprtimi ročicami — koť nekdanj v hiši —
bom vaju v večnosti sprejela ...»*

Marija Lamutova.

